

[Leif Hermann]

en nedskæring, der i øvrigt – i meget konsekvent forlængelse af, hvad der er foregået de øvrige år – viser, at vi er på vej til at anvende en faldende del af de offentlige udgifter til miljømæssige indsatser.

Vi kan altså ikke stemme for den pågældende dagsorden, men da den, som jeg sagde, rummer nogle ting, som man dårlig kan være bekendt at gå imod, har vi på samme måde som socialdemokratiet vedtaget at undlade at stemme til den.

Formanden:

Hvis man ønsker en kort bemærkning, er det ikke nok at markere med hånden, man må gøre det klart, at det drejer sig om en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg beklager selvfølgelig, at formanden ikke så, at jeg markerede efter fru Dorte Bennedsens indlæg.

Det, der får mig herop, er selvfølgelig, at fru Dorte Bennedsen sagde, at hun intet svar havde på mit forvrøvede indlæg.

Lad mig tage to ting. Vi har fået oplyst, at der siden 1978 blev brugt 3 mia kr. om året på miljøområdet. Nu bliver der brugt ca. 9 mia kr. Er det klokken 12, fru Dorte Bennedsen? Dernæst har fru Dorte Bennedsen sagt, at man fra socialdemokratiets side gerne vil tabe arbejdspladser på den politik, man vil føre, og så har jeg blot spurgt: er det en rimelig argumentation at føre? Hvis det er forvrøvet, er det svært overhovedet at stille et spørgsmål til socialdemokratiet og forvente, at man nogen sinde får et svar.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal kommentere det af socialdemokratiet, SF og VS fremsatte dagsordensforslag og også sige noget om mit eget.

Når vi ikke kan tilslutte os den førstnævnte dagsorden, skyldes det, at lige så vel som miljøministerens redegørelse mangler prioriterede mål for, hvordan vi kan prioritere miljøindsatsen, og mangler argumenter for den prioritering, der udtrykkes gennem finansloven, finder vi det fattigt at sige, at der ikke bare kan foretages besparelser og/eller bare der bevilges øgede offentlige midler, så er en god miljøindsats sikret. Vi kan ikke

acceptere forringelser, men det er ikke ensbetydende med, at der ikke findes fornuftige omprioriteringer. Det er nu engang ikke sådan, at der er en proportionalitet mellem øgede midler på miljøområdet og en forbedring af miljøet.

Som et meget klart eksempel vil jeg nævne den af regeringen og socialdemokratiet vedtagne dræningslov og okkerlov. Her er et eksempel på, hvordan man øger tilskuddene til dræning, og samtidig er man nødt til at øge tilskuddene til miljøområdet, fordi denne dræning nu engang forurener. Det er et udmærket eksempel på, at øgede tilskud aldeles ikke er nogen garanti for, at man får et bedre miljø. Sagt mere generelt: det er ikke altid sådan, at øgede offentlige bevilninger er ensbetydende med en højere kvalitet. I hvert tilfælde har visse – måske kun en enkelt – tidligere socialdemokratiske ministre været opmærksom på den problemstilling.

De øvrige punkter på den af S, SF og VS foreslåede dagsorden har vi ikke problemer med, så det er ikke af den grund, vi ikke stemmer for den.

Jeg vil godt her understrege vigtigheden af, at vi i forbindelse med en diskussion om en prioriteret handlingsplan også får en diskussion om – hvilket jeg også sagde i mit indlæg – finansiering og metoder. Hvordan kan målene nås? Hvilke styringsmidler skal der anvendes? Hvor langt kan vi komme med gebyrer eller gebyrafgifter? Jeg har forstået, at afgifter i forbindelse med miljødiskussionen ikke kommer miljøet til gode, og derfor har jeg opfundet et nyt ord, gebyrafgifter, sådan at vi kan sikre, at hvis vi lægger nogle gebyrafgifter på nogle områder, er det også sådan, at de kommer ind på miljøministeriets budget; det synes jeg er ret vigtigt i denne sammenhæng, så det er altså vigtigt at have det med i handlingsplanen.

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg sige, at hvis hun havde hørt efter, hvad jeg sagde, ville hun også have hørt, at jeg kritiserede ministeren for hans redegørelse her i dag. Jeg sagde, at der aldeles ikke var tale om prioriteringer, og så er det naturligvis ensbetydende med, at kommer ministeren én gang til med samme plan, er det overhovedet ikke tilfredsstillende. Det budskab vil jeg tillade mig at regne med er forstået – hvis jeg nu skal sige det sådan.